

[Per Hækkerup.]

vi søgte at fremskynde de nordiske forhandlinger, således at en nordisk toldunion så omgående som muligt i hvert fald kunne blive det sikre resultat, ligegyldigt hvordan det går ude i Europa.

Jeg er enig med det ærede medlem i det ønskelige i, at vi fortsætter bestræbelserne for at nå frem til gennemførelsen af et nordisk fællesmarked. Vi skal nu i august måned i Nordisk Råds økonomiske udvalg diskutere disse problemer, og vi skal igen på Nordisk Råds møde i oktober måned tage stilling til spørgsmålene, og jeg håber, at vi ved disse lejligheder, uanset at vi ikke på det tidspunkt kan forvente at have en afklaring i forhandlingerne omkring frihandelsområdet, alligevel vil være i stand til at nå et væsentligt skridt videre med hensyn til det nordiske fællesmarked. Jeg håber især, at den forståelse, som det ærede medlem hr. Poul Møller har givet udtryk for her i salen, vil finde genklang hos hans norske partifæller, når problemet bliver diskuteret i det norske storting.

Jeg vil imidlertid gerne spørge det ærede medlem, når han formulerede det på den måde, om jeg kan forstå hans bemærkninger sådan, at vi måtte fremskynde forhandlingerne, således at en nordisk toldunion kunne blive det sikre resultat, ligegyldigt hvordan det går i Europa, og om jeg skal forstå det ærede medlem således, at han dermed mener, at vi skal nå frem til en afgørelse af stillingen med hensyn til en nordisk toldunion, inden vi har nået den fornødne afklaring med hensyn til de europæiske forhandlinger. I så fald vil det ærede medlems synspunkt formentlig adskille sig væsentligt fra det ærede medlem hr. Erik Eriksens.

Erik Eriksen: Efter at den højtærede statsminister nu har svaret og uddelt karakterer, må jeg måske også gøre et par bemærkninger.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup omtalte, at jeg jo ikke havde sagt noget om eller gentaget i år, at regeringen var lammet på grund af indbyrdes uenighed. Nej, men tankegangen er for så vidt den samme i år som sidste år. Det fremgik jo også af, hvad jeg sagde i går, idet jeg pegede meget ud-

førligt netop på de store områder, der ikke var taget op til løsning på lovgivningsmæssig basis, skønt dette var bebudet i statsministerens redegørelse til tinget, da vi samledes i oktober. Hvad angår det ærede medlems udtalelser om valutaudviklingen og hans bekymringer i så henseende, falder de jo sammen med, hvad jeg sagde i går. Og med hensyn til hvad det ærede medlem så videre udviklede vedrørende tvangslånet eller stabiliseringslånet, kan jeg ligeledes ganske henvise til, hvad jeg også fremførte i min tale i går.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup var i sit første indlæg inde på stagnationen i investeringerne — jeg fik ikke tid til at svare på det i går — og brugte udtrykket, at man her sporede en svag nedadgående tendens. Så vidt jeg kan se, er det desværre mere end en nedadgående tendens, der er tale om, og det gør et vist indtryk, fordi vi er inde i en periode, hvor der som aldrig før vil blive brug for investering; men de investeringer, der er foretaget i disse år, er slet ikke af en størrelse, der svarer til de krav, der må stilles for at åbne de ekspansionsmuligheder, som det ærede medlem også talte om i går. Investeringen er ikke sådan, at den åbner disse ekspansionsmuligheder for dansk produktion og beskæftigelse, og gang på gang møder vi da også den udtalelse fra erhvervslivets ledende folk, at det ser trist ud for os, når vi sammenholder den hjemlige udvikling med forholdene i Vesteuropa i øvrigt. Det er mit indtryk, at Danmark på næsten ethvert punkt, det være sig produktion, investering og beskæftigelse, ligger dårligt placeret i forhold til de lande, vi naturligt sammenligner os med. Det er en fortsat kedelig udvikling, så vidt jeg kan skønne. Når jeg tager et vist forbehold i denne vurdering, skyldes det, at regeringen har ændret både produktionsstatistikken og tallene for engrosprisindeksen, således at det ikke er muligt at sammenligne med tiden forud for 1955 og med andre lande, der i reglen anvender det internationale basisår 1953.

Jeg vil derfor benytte lejligheden til at henstille til regeringen, at den tager initiativet til at muliggøre en sådan sammenligning i hvert fald tilbage til 1953. Hvis det ikke sker, kan det meget let komme til at